

Onko Kristus jaettu?

Är Kristus delad?

Kristittyjen ykseyden
ekumeeninen rukousviikko

Rukouspäiväjulistus ja raamatuntekstit

18.- 25. 1. 2014

Ekumeniska böneveckan
för kristen enhet

Böndagsplakat och bibeltexter

Herran rukous
Isä meidän, joka olet taivaissa.
Pyhitetty olkoon sinun nimesi.
Tulkoon sinun valtakuntasi.
Tapahtukoon sinun tahtosi
myös maan päällä niin kuin taivaassa.

Anna meille tänä päivänä
jokapäiväinen leipämme.
Ja anna meille anteeksi velkamme
niin kuin mekin annamme anteeksi
velallisillemme.

Äläkä saata meitä kiusaukseen,
vaan päästä meidät pahasta.
Sillä sinun on valtakunta ja voima
ja kunnia iankaikkisesti.
Aamen.

Suomen Ekumeenisen Neuvoston
1973 hyväksymä ekumeeninen sanamuoto

Alkuperäinen englanninkielinen aineisto:

Has Christ been divided?

Jointly prepared and published by

The Pontifical Council for Promoting Christian Unity www.vatican.va

The Commission on Faith and Order of the World Council of Churches

www.oikoumene.org

SVERIGES KRISTNA RÅD

Box 14038

SE-167 14 Bromma

info@skr.org

www.skr.org

SUOMEN EKUMEENINEN NEUVOSTO / EKUMENISKA RÅDET I FINLAND

PL / PB 185

00161 HELSINKI / HELSINGFORS

Tel: 09 180 2369

Fax 09 174 313

sen@ekumenia.fi

www.ekumenia.fi

 facebook

Ekumenian ystävät

Onko Kristus jaettu?

1 Kor 1: 1–17

Är Kristus delad?

Aineistoa

Kristittyjen ykseyden ekumeeniselle rukousviikolle
ja muuhun ekumeeniseen hartauselämään

Material

för Ekumeniska böneveckan för kristen enhet
och för annat ekumeniskt andaktsliv

Toimittajat / Redaktörer

Heikki Huttunen, Veijo Koivula, Sirpa-Maija Vuorinen

Suomennos englannista: Mika K.T. Pajunen

Översättning från finskan: Jan Edström

Översättning från engelskan: Per-Magnus Selinder

Redigering: Olle Kristensen

Sisältö / Innehåll

Herran rukous, ekumeeninen sanamuoto	2
Rukousviikon raamatunteksti	5
Böneveckans bibeltext.....	5
Viisikymmentä rukouksen vuotta – vaellus jatkuu	6
Femtio år av bön – vandringen fortsätter	7
Johdanto vuoden 2014 teemaan.....	8
Introduktion till temat för år 2014	9
Raamatuntutkiskelut ja rukoukset kahdeksalle päivälle	14
Bibliska reflektioner och böner för de åtta dagarna	15
Ensimmäinen päivä	14
Dag 1	15
Toinen päivä	16
Dag 2	17
Kolmas päivä	18
Dag 3	19
Neljäs päivä.....	20
Dag 4	21
Viides päivä	22
Dag 5	23
Kuudes päivä.....	24
Dag 6	25
Seitsemäs päivä.....	26
Dag 7	27
Kahdeksas päivä.....	28
Dag 8	29
Julistus kahdesta ekumeenisesta rukouspäivästä.....	30
Plakat om två ekumeniska böndagar.....	31
Rukouspäivien 2014 raamatuntekstit.....	32
Bibeltexter för böndagarna 2014	33

Raamatunteksti: 1 Kor 1:1–17

Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoliksi kutsuttu, ja veli Sostenes tervehtivät Korintissa olevaa Jumalan seurakuntaa, Kristuksen Jeesuksen pyhittämiä, Jumalan kutsumia pyhiä sekä kaikkia, jotka eri seuduilla, missä asuvatkin, huutavat avukseen Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeä samoin kuin me. Jumalan, meidän Isämme, ja Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja rauha teille.

Minä kiitän aina teidän tähtenne Jumalaani siitä armosta, joka teille on annettu Kristuksessa Jeesuksessa. Hänen yhteydessään te olette saaneet kaikkea rikkautta, niin tietoa kuin puhetaitoakin.

Sanoma Kristuksesta on juurtunut lujasti teihin, ja teillä on armolahjojen koko rikkaus odottaessanne Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymistä. Jumala on myös vahvistava teitä loppuun saakka, niin ettei teissä ole moitteen sijaa Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemisen päivänä. Jumala on kutsunut teidät Poikansa Kristuksen Jeesuksen, meidän Herramme, yhteyteen, ja hän pysyy sanassaan.

Veljet, Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen kehotan teitä kaikkia pitämään keskenänne yhtä, välttämään hajaannusta ja elämään yksimielisinä. Olen näet saanut kuulla Khloen väeltä, että teillä, veljeni, on keskenänne riitoja.

Tarkoitan sitä, että toiset teistä sanovat: "Minä olen Paavalin puolella", toiset taas: "Minä Apolloksen", "Minä Keefaksen", "Minä Kristuksen". Onko Kristus jaettu? Onko ehkä Paavali ristiinnaulittu teidän puolestanne? Paavalinko nimeen teidät on kastettu?

Jumalan kiitos, en ole kastanut teistä ketään muuta kuin Crispuksen ja Gaiuksen, joten kukaan ei voi sanoa, että teidät on kastettu minun nimeeni. Niin, Stefanään perhekunnan olen myös kastanut, mutta ketään muuta en muista kastaneeni. Eihän Kristus lähettänyt minua kastamaan vaan julistamaan evankeliumia, ei kuitenkaan viisain puhein, koska Kristuksen risti silloin menettäisi merkityksensä.

Bibeltext: 1 Kor 1:1–17

Från Paulus, genom Guds vilja kallad att vara Kristi Jesu apostel, och från vår broder Sosthenes till Guds församling i Korinth, till dem som helgats genom Kristus Jesus och kallats att vara heliga tillsammans med alla dem på varje plats som åkallar vår herre Jesu Kristi namn, deras och vår herre. Nåd och frid från Gud, vår fader, och herren Jesus Kristus.

Jag tackar alltid min Gud för att han har gett er sin nåd genom Kristus Jesus. Genom honom har ni blivit rika på allt, allt slags tal och allt slags kunskap.

Ty vittnesbördet om Kristus har vunnit sådan fasthet hos er att det inte saknas något i era nådegåvor medan ni väntar på att vår herre Jesus Kristus skall uppenbaras. Han skall också ge er fasthet ända till slutet, så att ni inte kan anklagas på vår herre Jesu Kristi dag. Gud är trofast, han som har kallat er till gemenskap med sin son Jesus Kristus, vår herre.

Men i vår herre Jesu Kristi namn uppmanar jag er, bröder, att vara överens och inte dela upp er i olika läger, utan återigen stå eniga i tankar och åsikter. Av Chloes folk har jag nämligen fått höra, mina bröder, att det förekommer motsättningar bland er.

Vad jag menar är att ni alla säger: "Jag hör till Paulus", eller "Jag hör till Apollos", eller "Jag hör till Kefas", eller "Jag hör till Kristus". Har Kristus blivit delad? Var det kanske Paulus som korsfästes för er, eller var det i Paulus namn ni döptes?

Jag är tacksam för att det bara är Crispus och Gaius som jag har döpt bland er, så att ingen kan säga att ni har blivit döpta i mitt namn. Jo, Stefanos och hans familj har jag också döpt, annars vet jag mig inte ha döpt någon. Kristus har inte sänt mig för att döpa utan för att förkunna budskapet, men inte med en vältalares vishet: det skulle göra Kristi kors till tomma ord.

Viisikymmentä rukouksen vuotta – vaellus jatkuu

Vuonna 2014 tulee kuluneeksi 50 vuotta siitä, kun Kristittyjen ykseyden ekumeenista rukousviikkoa alettiin säännöllisesti viettää Suomessa. Ajatus ekumeenisesta rukousoktaavista 18.–25.1. toteutettiin anglikaanis-katolisena aloitteena ensimmäistä kertaa New Yorkissa vuonna 1908.

1950–60-lukujen taitteessa Suomessa käytettiin rukousviikkoon liittyviä aineistoja ja järjestettiin yksittäisiä tilaisuuksia. Helsingin pohjoisessa ruotsalaisessa seurakunnassa (Norra svenska församlingen) kokoonnuttiin pienenä ryhmänä rukoilemaan jo 1950-luvulla. Myllyjärven Ekumeenisen keskuksen isät Robert de Caluwé ja Theodor Rohner järjestivät ekumeenisia rukoustilaisuuksia. Keskuksen lehdessä *Palava pensas* esiteltiin rukousviikkoa vuonna 1963. Tuona vuonna opiskelija Johannes Karhusaari järjesti rukousviikon tapahtuman Järvenpään seurakuntaopistolla ja kirjoitti siitä opiston lehteen *Yhteys*.

Ekumeenisella rukousviikolla 1964 vietettiin Helsingin Vanhassa kirkossa kristittyjen yhteisiä rukoustilaisuuksia, ja siellä niitä on vietetty siitä alkaen säännöllisesti. Jo seuraavana vuonna eli 1965 rukousviikkoa vietettiin useammalla paikkakunnalla. Pienet purot eri puolilta maata ovat siitä lähtien uurtaneet väylänsä vuolaaksi virraksi niin, että rukousviikon vietto on muodostunut näkyväksi perinteeksi ympäri Suomea.

Kirkkovaellukset ja ristisaatot ovat maassamme ekumeenisen rukousviikon näkyvintä perinnettä. Vaikka kyseessä on vuoden kylmin viikko, juuri nämä ekumeeniset kulkueet ovat maailmanlaajuisen rukousviikon erityinen suomalainen piirre. Tammikuun pakkasessa ja ilta-päivän hämärässä Suomen kristityt kulkevat kirkonkylien ja kaupunkien kaduilla ristien johtamina ja julistavat yhdessä evankeliumin sanomaa. He kävelevät pyhäköstä toiseen ja toivottavat toinen toisensa tervetulleeksi yhteiseen rukoukseen ja vieraanvaraisuuden pöytään.

Vuoden 2014 ekumeenisen rukousviikon Helsingin kirkkovaellus alkaa Pyhän Kolminaisuuden kirkosta lauantaina 25.1. klo 14. Valtakunnallinen juhla jumalanpalvelus pidetään sen päätteeksi Vanhassa kirkossa klo 16. Se lähetetään Yle Radio 1:n välityksellä sunnuntaina 26.1. klo 18.

Tämän vuoden ekumeenisen rukousviikon kansainvälinen aineisto on valmisteltu Kanadassa. Maalle on ominaista kielten, kulttuurien ja ilmaston moninaisuus. Monimuotoisuutta on myös kristillisen uskon ilmenemismuodoissa. Tämän moninaisuuden keskellä uskollisuus Kristuksen tahdolle, että hänen opetuslapsensa olisivat yhtä, on johtanut kanadalaiset pohtimaan Paavalin haastavaa – ja ekumenian kannalta erittäin keskeistä – kysymystä: ”Onko Kristus jaettu?” Uskossa vastaamme: ”Ei!”. Ensimmäinen kirje korinttilaisille ohjaa meille myös tien, jolla voimme arvostaa ja vastaanottaa toistemme lahjoja jo nyt jakaantumistemme keskellä. Tämä rohkaisee meitä työssämme ykseyden puolesta.

Ekumeenisen rukousviikon vietto on paikallisen ekumenian voimainponnistus ja se muotoutuu erinäköiseksi eri paikkakunnilla. Joillakin paikkakunnilla kohdataan joka päivä, joskus jopa useampia kertoja päivässä. Toisaalla taas yritetään järjestää edes yksi ekumeeninen rukoustilaisuus viikon aikana. Rukousviikon kansainvälinen aineisto voi toimia löytölaatikkona. Sen vahvuus on siinä, että kaikkialla maailmassa poimitaan raamatuntekstejä, sananselityksiä ja rukouksia samasta aineistosta samana ajanjaksona.

Ovatpa rukouksen muodot millaiset tahansa, rukousviikon sanoma on sama: Jumala kutsuu kristityt ja koko ihmiskunnan yhteiselle tielle. Jumalan avulla kristittyjen on mahdollista antaa maailmalle se todistus, jota varten Kristus heidät lähettää. Vain yhteinen kristittyjen todistus voi auttaa maailmaa uskomaan evankeliumin, ettei Kristus ole vain jonkin erityisen ryhmän, vaan koko ihmiskunnan yhteinen vapahtaja ja pelastaja. Jumalan tahto on koota kaikki lapsensa yhdeksi perheeksi luomakunnan kosmisessa kodissa.

Tervetuloa rukoilemaan yhdessä!

Toimituskunta

Femtio år av bön – vandringen fortsätter

Böneveckan för kristen enhet har 2014 firats regelbundet i femtio års tid i Finland. Tanken på en ekumenisk böneoktav 18–25 januari genomfördes första gången i New York 1908 på initiativ av katoliker och anglikaner.

I slutet på 1950-talet och början av 1960-talet började kristna i Finland ordna samlingar där de använde sig av böneveckans material. I Norra svenska församlingen i Helsingfors samlades en grupp för att be redan på 1950-talet. Ekumeniska bönesamlingar ordnades av prästerna Robert de Caluwé och Theodor Rohner vid Ekumeniska centret i Kvarnträsk, Esbo. Böneveckan presenterades 1963 i centrets tidning, *Den brinnande busken*. Samma år ordnade studenten Johannes Karhusaari en böneveckosamling i församlingsinstitutet i Träskända och skrev om detta i institutets tidning *Gemenskap*.

Under Ekumeniska böneveckan 1964 ordnades i Gamla kyrkan i Helsingfors allkristna bönesamlingar och sedan dess har ekumenisk bön ordnats i kyrkan regelbundet. Redan följande år, 1965, arrangerades böneveckan på flera orter. Många små bäckar har lett till en ström av olika evenemang och idag är böneveckan en synlig tradition runtom i landet.

Kyrkvandringar ger Ekumeniska böneveckan synlighet i vårt land. Trots att veckan infaller under den kallaste tiden på året har dessa ekumeniska vandringar blivit kända internationellt som en speciellt finländsk tradition. I januari kylans eftermiddagsmörker vandrar kristna i vårt land ledda av korset genom kyrkbyar och städer och förkunnar evangelium. De vandrar mellan kyrkor och kapell och önskar varandra välkomna till bön och gemenskap.

Böneveckans kyrkvandring i Helsingfors inleds i Heliga treenighetskyrkan lördag 25.1 kl. 14. Som avslutning firas en radierad finskspråkig gudstjänst som sänds söndag 26.1 kl. 18 i YLE Radio 1.

Materialet för årets ekumeniska bönevecka har utarbetats i Kanada. Landet präglas av mångfald både vad gäller såväl språk, kultur och klimat. Också den kristna tron präglas av mångfald. Att leva med denna mångfald och samtidigt vara trogna Kristi önskan om enhet bland hans lärjungar, har lett oss till att reflektera över Paulus provokativa fråga: "Är Kristus delad?" Som troende svarar vi: "Nej!" Första Korinthierbrevet visar oss också hur vi kan värdera och ta emot gåvor av andra, också mitt i vår splittring, och hur vi kan uppmuntra varandra i arbetet för kristen enhet.

Ekumeniska böneveckan är också en lokalekumenisk manifestation som utformas olika beroende på platsen. På vissa orter samlas man dagligen till bön, ibland flera gånger om dagen. På andra orter är man glad att kunna samlas ens en gång under veckan. Böneveckans material kan betraktas som en verktygslåda. Materialets styrka ligger i det att troende överallt på jorden läser bibeltexter, utläggningar och ber böner från samma material, samtidigt.

Oberoende av hur bönerna är utformade är böneveckans budskap detsamma: Gud kallar kristna och hela mänskligheten till en gemensam vandring. Med Guds hjälp kan troende på Kristi uppdrag avge sitt vittnesbörd för världen. Bara ett gemensamt kristet vittnesbörd kan hjälpa världen att tro evangeliet, att Kristus inte tillhör någon enskild grupp, utan är hela mänsklighetens räddare och befriare. Guds vilja är att samla alla sina barn som en familj i skapelsens kosmiska hem.

Välkommen med och be!

Redaktionskommittén

Johdanto vuoden 2014 teemaan

1. Kanadalaiset elävät maassa, jolle on ominaista kielten, kulttuurien ja jopa ilmaston moninaisuus. Sama moninaisuus ilmenee myös kristillisyytemme monissa muodoissa. Koska olemme pyrkineet elämään uskollisena Kristukselle, joka tahtoi opetuslastensa ykseyttä, olemme päätyneet pohtimaan Paavalin provosoivaa kysymystä Ensimmäisessä kirjeessä korinttilaisille: ”Onko Kristus jaettu?” Uskossa vastaamme: ”Ei!”, vaikka kirkkoyhteisömme ovat edelleen skandaalimaisesti jakaantuneita. Ensimmäinen kirje korinttilaisille ohjaa meille tien, jolla voimme jo nyt jakaantuneisuudessamme arvostaa ja vastaanottaa toistemme lahjoja. Tämä rohkaisee meitä työssämme ykseyden puolesta.

2. Kanada tunnetaan luonnonkauneudestaan: vuoristaan, järvistään ja joistaan, rannattomina lainehtivista vehnäpelloistaan ja kolmen valtameren rannoistaan. Maamme ulottuu Atlantilta Tyynellemerelle ja Yhdysvaltojen rajoilta pohjoisnavalle. Kanada on viljelyksiltään ja luonnonvaroiltaan rikas. Maassamme on myös monia kansoja: intiaaneja, inuitteja ja metissejä¹ sekä ihmisiä, jotka ovat asettuneet tänne maailman eri kansoista ja eri kolkilta. Meillä on kaksi virallista kieltä, ranska ja englanti, jonka lisäksi monet kanadalaiset pitävät yllä esivanhempiensa kulttuurista ja kielellistä perintöä. Sosiaaliset ja poliittiset jakaantuneisuutemme johtuvat usein kielellisistä, kulttuurisista ja alueellisista eroista, vaikka opettelemme ymmärtämään miten eri kansalliset identiteetit tuovat osansa terveeseen kanadalaiseen moninaisuuteen. Tähän monikulttuuriseen miljööseen ovat monet kristityt tuoneet omat erityiset tapansa viettää jumalanpalvelusta ja palvella kirkon virassa. Paavalin kirje puhuttelee meitä moninaisuutemme keskellä ja kutsuu meidät tunnustamaan, ettemme kirkkoina omilla erityisillä paikoillamme ole toisista erillämme emmekä toimi toisiamme vastaan, vaan tunnustamme kuuluvamme yhteen kaikkien niiden kanssa, jotka huutavat avukseen Herran nimeä.

3. Tänä vuonna valitsimme tutkiskeltavaksi raamatunkohdaksi Paavalin väkevän aloituksen Korinttilaiskirjeiden alusta. Oopperan alkusoiton tai suuren sinfonian avausosan tavoin tässä käsiteltävät seikat valmistavat selvästi kirjeessä myöhemmin käsiteltäviin teemoihin. Valitsemassamme tekstissä on kolme eri osaa, jotka yhdessä luovat vakaan mutta haastavan perustan pohdinnoillemme siitä, mitä on kristillinen yhteiselämä ja yhteistyö kirkoissamme ja yhteiskunnassamme tänään.

4. Ensimmäisessä osassa (1:1–3) Paavali muodostaa yhdessä kristityn kumppaninsa Sosteneen kanssa pienen mutta todellisen kahden hengen yhteisön, joka puhuttelee toista, suurempaa ja hyvin aktiivista Korintin kristittyjen yhteisöä. Hän kutsuu korinttilaisia ”Jumalan Kirkoksi”, ei ainoastaan paikallisosastoksi vaan täydeksi Kirkon ilmenemismuodoksi sen omassa maailmankolkassaan. Paavali muistuttaa korinttilaisia siitä, että heidät on kutsuttu kansaksi: he ovat ”Jumalan kutsumia pyhiä”, ei erillisiä ja omillaan toimeentulevia, vaan yhdessä kaikkien niiden kanssa, ”jotka eri seuduilla, missä asuvatkin, huutavat avukseen Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeä samoin kuin me.” Tämä ilmaisu voitaisiin kääntää myös ”niin heidän paikallaan kuin meidänkin”. Siten he ovat autenttisesti Jumalan Kirkko, mutta liittyvät hyvin voimakkaasti kaikkiin, jotka huutavat avukseen Herraa omalla paikallaan ja oman tunnustuksensa mukaan. Tämän jälkeen Paavali toivottaa tavanomaiseen tapaansa voimakkaasti Jumalan armoa ja rauhaa, kuten kaikissa kirjeissään. Paavalin kielenkäytössä ”armo” tarkoittaa Jumalan Kristuksessa meille antamaa hyvyyttä ja lahjoja, ja se on tarkoitettu synnyttämään meissä kiitollisuutta Jumalalle ja armollisuutta toisia kohtaan. Hänen ”rauhansa” meille on yhteyttä (*koinonia*) Jumalassa sen kaikessa täyteydessään ja vastavuoroisuudessaan.

---

¹ Käytämme intiaaneista Kanadassa termiä ’Ensimmäiset kansat’ (*First Nations*), jota käyttäen tunnustamme alkuperäiskansojen olleen täällä jo ennen eurooppalaisten saapumista. Arktisten alueiden alkuperäiskansat kutsuvat itseään inuiiteiksi. Metissi-termiä (*Métis*) käytetään viittaamaan niihin, joilla on sekä alkuperäiskansa- että ranskalaistausta.

Introduktion till temat för år 2014

1. Människorna i Kanada lever i ett land som präglas av mångfald både vad gäller språket och kulturen, men också klimatet. Vi har också en mångfald av uttryckssätt när det gäller den kristna tron. Att leva med denna mångfald, men samtidigt vara trogen Kristi önskan om enhet bland hans lärjungar, har lett oss fram till att reflektera över Paulus provokativa fråga i första Korinthierbrevet 1:17: ”Har Kristus blivit delad?” I tro svarar vi: ”Nej!” Ändå fortsätter våra kristna församlingar att leva i en skandalös splittring. Första Korinthierbrevet visar oss också en väg på vilken vi kan värdera och ta emot gåvor från andra, också nu mitt i vår splittring och att detta är ett sätt att uppmuntra oss i vårt arbete för kristen enhet.

2. Kanada är känt för sin rikedom i naturen: dess berg, skogar, sjöar och floder, vetefält och kustlinjer mot tre hav. Vårt land sträcker sig från Atlanten till Stilla Oceanen och från gränsen mot USA till Nordpolen. Det är ett land rikt på jordbruk och naturrikedomar. Kanada är också ett land med många folkslag: Indianer, inuiter och métiser² men också många människor från olika delar av världen som har kommit för att slå sig ned i Kanada. Det finns också två officiella språk – franska och engelska. Dessutom håller många kanadensare sitt kulturella och språkliga arv från sina förfäders hemland högt. Våra sociala och politiska skillnader beror oftast på språkliga, kulturella och regionala olikheter. Ändå lär vi oss att förstå hur dessa olika nationella identiteter bidrar till en hälsosam kanadensisk mångfald. Till denna miljö har många kristna fört med sig sina traditioner av att fira gudstjänst och i synen på den särskilda tjänsten. Paulus brev adresseras till oss rakt in i vår mångfald och inbjuder oss att erkänna att vi som kyrka i vår speciella situation varken bör isolera oss eller bekämpa varandra, utan snarare erkänna att vi hör samman med alla som bekänner Herrens namn.

3. I det bibelavsnitt som har valts som utgångspunkt för våra tankar detta år börjar Paulus sina brev till korinthierna med en kraftfull öppning. Som en ouvertyr till en opera eller öppningstonerna till en symfoni slår detta avsnitt an ett tema som förbereder oss för vad som väntar i dessa brev. I texten finns det tre rörelser. Alla tre lägger en solid men också utmanande grund för våra reflektioner som kristna, som arbetar tillsammans i kyrkorna och i samhället idag.

4. I den första rörelsen (1:1–3) riktar sig Paulus, som tillsammans med sin medkristne Sosthenes utgör en liten men äkta gemenskap av två, till en annan större och mycket aktiv gemenskap, de korinthiska kristna. Han adresserar brevet till korinthierna som ”Guds församling”, inte bara som en lokal gemenskap, utan som det fulla uttrycket för kyrkan i denna del av världen. Paulus påminner dem om att de är ett utvalt folk, som ”kallats att vara heliga” inte isolerade eller för sig själva, utan ”tillsammans med alla dem på varje plats som åkallar vår herre Jesu Kristi namn, deras och vår herre.” Det sista uttrycket kan också översättas med ”såväl på deras ort som på vår”. De utgör alltså verkligen Guds kyrka, förbundna med alla dem som överallt åkallar Herren genom sin bekännelse var och en på sin egen ort. Därefter utvidgar Paulus, liksom i alla sina brev, hälsningen med sina vanliga och kraftfulla ord om Guds nåd och frid. I Paulus språkbruk innebär ordet ”nåd” Guds godhet och hans gåvor till oss genom Kristus och avser att locka fram vår tacksamhet till Gud och att göra gott mot andra. Hans ”frid” i all sin fullhet och ömsesidighet är gemenskapen (*koinonia*) med Gud.

---

² Indianer, inuiter och métiser räknas till Kanadas ursprungsbefolkning. Indianer och inuiter kallas *First Nations* i originaltexten, ett uttryck som används för att beteckna de ursprungsbefolkningar som levde i Kanada före européernas ankomst. Ursprungsbefolkningen i den arktiska delen kallar sig själva inuiter. Métiser är en term som används för människor med såväl inhemska som franska förfäder.

5. *Missä näet Jumalan armon ja rauhan paikallisessa kirkossasi, laajemmassa yhteisössäsi ja maassasi? Kuinka voit siirtyä lähiyhteisösi huolenaiheiden parista palvelemaan kaikkien kristittyjen yhteisöä ja maailmaa?*

6. Samalla kun Paavali kutsuu Korintin yhteisöä tiettyä tehtävää varten, hän alkaa tekstimme seuraavan osan (1:4–9) kiittämällä ”Jumalaani siitä armosta, joka teille on annettu Kristuksessa.” Kyseessä ei ole vain muodollisuus vaan aito ilo niistä lahjoista, jotka Jumala on tälle yhteisölle antanut. Paavali jatkaa heitä uskossa rakentaen: ”Hänen yhteydessään te olette saaneet kaikkea rikkautta”, niin että ”teillä on armolahjojen koko rikkaus”. Korinttilaiset vakuutetaan näin siitä, että Jumala vahvistaa heitä loppuun saakka ja ”pysyy sanassaan.” Jumala kutsuu meidät Poikansa yhteyteen (*koinonia*) sen kaikkine yhteiskunnallisine ja hengellisine seurauksineen kirkoillemme ja kansoillamme.

7. Kanadalaisina kristittyinä tiedämme, ettemme ole aina olleet valmiita iloitsemaan niistä lahjoista, joita Jumala on muille kristillisille yhteisöille antanut. Kun luemme Paavalin tekstiä ekumeenisessa hengessä, tulemme yhä tietoisemmiksi siitä, että Jumala on kutsunut meidät vilpittömästi iloitsemaan siitä, miten hän on siunannut toisia kristittyjä ja toisia kansoja. Kristinuskon Kanadaan ensimmäisinä tuoneet suhtautuivat usein torjuvasti niihin lahjoihin ja kokemuksiin, joita alkuperäiskansoilla oli, eivätkä kyenneet näkemään sitä siunausta, jota Jumala heidän kauttaan jakoi.

Meillä on paljon aihetta olla kiitollisia siitä kansojen ja uskon ilmausten moninaisuudesta, joka maassamme vallitsee. Vaikka meillä on historiassamme useita esimerkkejä siitä, ettemme ole eläneet keskinäisessä kunnioituksessa ja toisiamme tukien, tiedämme että maamme on rakennettu yhteistyön ja rauhan tavoittelulle, jota olemme toteuttaneet niin kotona kuin maailmallakin. Olemme liian usein pitäneet itsestään selvänä sitä, että voimme nauttia luonnon siunauksista Jumalan antamina lahjoina, ja kamppailemme tasapainoillen yltykkylläisyyden ja aineellisista siunauksista huolehtimisen välillä. Kamppailemme myös elääksemme todeksi niitä arvoja, joita sanomme kanadalaisina kannattavamme. Kristittyinä ja kirkkoina meidät on kutsuttu siunaten vastaanottamaan Jumalan lahjat, joita kohtaamme toisissamme, sekä kiittämään ja huolehtimaan koko maasta ja maailmasta. Kristillisen uskon Kanadaan tuoneet suhtautuivat usein torjuvasti niihin lahjoihin ja kokemuksiin, joita maamme alkuperäiskansoilla oli. He epäonnistuivat

8. *Mistä olet kiitollinen omassa kirkossasi, omassa yhteisössäsi ja omassa maassasi? Miten olet kokenut hengelliset ja/tai aineelliset Jumalan lahjat, jotka on uskottu toisille kristityille ja heidän yhteisöilleen?*

9. Kolmannessa osassa (1:10–17) Paavali puhuttelee korinttilaisia kovin sanoin, koska he ovat särkeneet kristillisen evankeliumin ja rikkoneet yhteisön ykseyden sanoen: ”Minä olen Paavalin puolella”, toiset taas: ”Minä Apolloksen”, ”Minä Keefaksen.” Jopa ne jotka väittävät Kristusta johtajakseen eivät saa Paavalilta kiitosta, koska he erottautuvat Kristuksen nimeä käyttäen toisista kristillisen yhteisön jäsenistä. Me emme voi huutaa avuksemme Kristuksen nimeä rakentaaksemme muureja ympärillemme, koska hänen nimensä luo yhteyden ja ykseyden, ei jakaantuneisuutta. ”Onko Kristus jaettu?” Paavali ei vastusta sitä, että yhteisöjä rakennetaan voimakkaan johtajuuden varaan, mutta yhteisön tulee perustaa identiteettinsä Kristukseen. ”Onko ehkä Paavali ristiinnaulittu teidän puolestanne? Paavalinko nimeen teidät on kastettu?” Khloen väki on nähnyt keskuudessaan tämän kehityksen ja tuonut sen valoon.

5. *Var ser ni Guds nåd och frid i er lokala församling, i den större samhällsgemenskapen och i ert land? Hur kan ni röra er utanför begränsning till er omedelbara gemenskap för att föras samman i gemenskapen med alla kristna och med hela världen?*

6. När aposteln Paulus skall ge den korinthiska församlingen ett uppdrag börjar han med nästa rörelse i vår text (1:4–9) med att tacka ”Gud för att han gett [korinthierna] sin nåd genom Jesus Kristus.” Detta är inte bara en formalitet, utan utgör en äkta glädje över de gåvor Gud har gett åt denna församling. Han fortsätter att uppmuntra dem: ”Genom honom har ni blivit rika på allt, ... [så] att det inte saknas något i era nådegåvor”. De får en försäkran om att de skall få fasthet ända till slutet och att ”Gud är trofast”. Gud har kallat oss till hans sons gemenskap (**koinonia**) med allt vad det innebär socialt och andligt för våra församlingar och vårt folk.

7. Som kanadensiska kristna är vi medvetna om att vi inte alltid har varit beredda att glädjas över de Guds gåvor som finns i våra kristna samfund. När vi läser Paulus text med ett ekumeniskt sinne, blir vi mer medvetna om att vi inbjuds att på djupet glädjas över hur Gud har välsignat också andra kristna och andra människor. De som först förde den kristna tron till Kanada ställde sig ofta avvisande till de gåvor och erfarenheter som de infödda folken hade och misslyckades med att se de välsignelser Gud hade skänkt genom dem.

Vi har mycket att vara tacksamma för genom mångfalden av människor och trosuttryck som finns i vårt land. Fast vår historia uppvisar många exempel på hur vi inte har levt i ömsesidig respekt för och stöd åt varandra är vi medvetna om att vårt land har byggts upp genom samverkan och genom att söka vägar för fred hemma och i världen. De välsignelser vi fått som gåvor av Gud i form av naturresurser har vi alltför ofta tagit som självklara. Vi strävar efter att hitta en balans mellan rikedom och tjänande utifrån dessa fysiska välsignelser. Vi kämpar också för att upprätthålla de värden vi alla säger att vi har i egenskap av kanadensare. Som kristna och som kyrkor är vi kallade att visa tacksamhet för de gåvor andra har fått samt att uttrycka detta i en omsorg för hela landet och för världen.

8. *Vad tackar ni för i er kyrka, i ert samhälle och i ert land? Hur har ni upplevt andliga och/eller materiella gåvor från Gud bland andra kristna eller bland andra i ert samhälle?*

9. I den tredje rörelsen i texten (1:10–17) riktar Paulus hårda ord till korinthierna på grund av det sätt på vilket de har förvrängt det kristna evangeliet och brutit sönder enheten i gemenskapen: ”Jag hör till Paulus”, eller ”Jag hör till Apollos”, eller ”Jag hör till Kefas”. Också de som förklarar, att Kristus är deras ledare, kritiseras av Paulus, eftersom de använder Kristi namn för att skilja sig från de andra i den kristna församlingen. Vi kan inte åkalla Kristi namn för att med detta bygga murar omkring oss, eftersom hans namn alltid skapar gemenskap och enhet, inte splittring. ”Har Kristus blivit delad?” Paulus har inte som syfte att skapa gemenskaper kring ett starkt ledarskap, utan församlingen har sin grundläggande identitet i Kristus: ”Var det kanske Paulus som korsfästes för er, eller var det i Paulus namn ni döptes?” Chloes folk har sett denna utveckling bland dem och fört fram detta i ljuset.

10. Tässä jakaantuneisuudessa Paavalin vetoaa korinttilaisia tulemaan yhteen ”välttämään hajaannusta ja elämään yksimielisinä.” Hän kehottaa lukijoitaan ja korinttilaisia ”pitämään keskenään yhtä.” Ajatteleeko Paavali, että heidän kaikkien tulisi viettää jumalanpalvelusta ja tehdä kaikki samoin tavoin? Niin emme usko. Nämä jakeet eivät kutsu hylkäämään Paavalin, Apolloksen tai Keefaksen johtajuutta. Meidät on Kristukseen juurtuneina kutsuttu kiittämään Jumalaa lahjoista, joita oman ryhmämme ulkopuolelta annetaan Kirkon yhteiseen lähetystehtävään. Lähestymme toisiamme uskossa ja lähetystehtävässä, kun kunnioitamme Jumalan lahjoja toistemme keskuudessa. Tämä johtaa meidät kohti sitä ykseyttä, jonka puolesta Kristus rukoili, samalla kun kunnioitamme jumalanpalveluksen ja elämän autenttista moninaisuutta.

11. Paavali korostaa kahta keskeistä kristillisen opetuslapseuden ulottuvuutta, jotka sitovat meidät perustavalla tavalla Kristukseen: kastetta ja Kristuksen ristiä. Me emme ole kastetut Paavaliin, eikä häntä ole ristiinnaulittu meidän puolestamme; meidän ykseytemme on Kristuksessa, ja meidän elämämme ja pelastuksemme tulevat häneltä. Samalla me kaikki kuulumme johonkin ryhmään, ja meidän paikallinen kirkkomme ruokkii uskoamme ja auttaa meitä elämään Jeesuksen opetuslapsina. Tämän lopputuloksena ei ole sen enempää Paavalille kuin meillekään vain se, että tunnemme kuuluvamme johonkin tiettyyn kirkkoon. Pikemminkin se kutsuu meidät julistamaan ilosanomaa, juuri sitä evankeliumia, johon olemme itse uskolla ja ilolla vastanneet. Tämä sanoma meidän tulee jakaa maailman kanssa. Paavalin johtopäätös haastaa meidät kysymään itseltämme, olemmeko ilosanoma Kristuksesta toisillemme. Jos kannamme mukanaamme jakaantuneisuutta, vieläpä Kristuksen nimessä, niin silloin Paavalin mukaan Kristuksen risti menettää merkityksensä.

12. Meillä on kanadalaisina kristittyinä voimakas yhteistyön ja vastavuoroisen tukemisen historia. Historiamme pitää sisällään esimerkkejä yhteisistä ponnistuksista, yhteisistä palveluviroista ja jopa kirkkojen välisistä yhdistymisistä. Siellä missä kirkkojen välinen orgaaninen ykseys ei ole ollut mahdollista, olemme voineet tehdä sopimuksia yhteistyöstä ja yhteisestä palveluvirasta, jotka ovat todistaneet kasvavasta ykseydestämme Kristuksessa. Kirkkomme ovat toimineet yhdessä köyhyyteen ja sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen liittyvissä kysymyksissä. Monet kirkoistamme ovat myös alkaneet tunnustaa vastuunsa siitä epäkristillisestä asenteesta, jota olemme tässä maassa osoittaneet alkuperäiskansoja kohtaan. Rohkaisevista Kristuksen mielen mukaisista toimistamme huolimatta ylläpidämme edelleen jakaantuneisuutta ja erimielisyyttä, joka rikkoo julistamamme evankeliumin.

13. Kuulemme myös Khloen väestä. Khloen johdolla tämä ryhmä nimeää Korintin kirkon konfliktit ja jakaantuneisuuden. Me tarvitsemme edelleen tällaista todistusta sekä naisilta että miehiltä, kaikista kirkoistamme ja niiden sovinnon ja ykseyden palveluviroilta. Kun annamme äänen tällaiselle todistukselle, tulemme lähemmäksi Paavalin näyn toteutumista yhteisöstä, joka ’välttää hajaannusta ja elää yksimielisinä’ Kristuksessa.

14. *Kuinka sinä ja kirkkosi tunnistatte Kristuksen tahdon pitää keskenänne yhtä, välttää hajaannusta ja elää yksimielisinä toisten kirkkojen kanssa? Kuinka kokemuksesi ja ymmärryksesi erilaisista tavoista ajatella ja toteuttaa jumalanpalvelusta oman yhteisösi tai maasi kirkkojen keskellä kantaa hedelmää työssä kristittyjen näkyvän ykseyden hyväksi? Minkä yhteisen lähetystehtävän jaat toisten kristittyjen kanssa tehdäkseksi tästä maailmasta paremman paikan muille?*

15. Kun vielä lopuksi mietimme monia maamme ja kansojamme saamia siunauksia ja Jumalan lahjoja, alamme ymmärtää, että meidän tulee kohdella arvokkaasti ja kunnioituksella toinen toistamme ja sitä maata, joka antaa meille elantomme. Tämän hyväksyminen kutsuu meitä tunnustamaan syntimme ja katumaan niitä sekä etsimään uusia ja kestäviä tapoja elää maapallolla. Se opettaa meitä tunnustamaan sen, miten Jumala on siunannut meitä kaikkia, ja tunnustamaan sen, ettei yksikään yksittäinen ryhmä voi päättää luonnonvarojen käytöstä kuulematta ja ottamatta huomioon toisten kanadalaisten ääniä.

10. Rakt in i denna situation av splittring kommer nu Paulus uppmaning att inte dela upp sig i olika läger, utan att ”stå eniga i tankar och åsikter”. Han uppmanar sina läsare och församlingen i Korinth att vara överens. Menar Paulus att alla skall tillbe och göra allting på samma sätt? Vi tror inte det. Dessa verser innebär inte en uppmaning att åsidosätta Paulus, Apollos eller Kefas ledarskap. Om vi är rotade i Kristus är vi också alla kallade att ge uttryck för tacksamhet för de gåvor från Gud som andra utanför vår egen grupp tillför kyrkans gemensamma uppgift. Att värdera de andras gåvor driver oss närmare varandra i tro och uppdrag och leder oss till den enhet Jesus bad för under det att vi respekterar en äkta mångfald i gudstjänst och liv.

11. Paulus framhäver två centrala ämnen i det kristna lärjungaskapet där vi på ett grundläggande sätt är förenade med Kristus: Dopet och Kristi kors. Vi har inte döpts i Paulus namn och han har inte korsfästs för oss. Vår enhet är i Kristus och vårt liv och vår frälsning kommer från honom. Samtidigt tillhör vi en eller annan grupp och vår lokala församling livnär oss i tron och hjälper oss att vandra som Jesu lärjungar. Slutsatsen av det hela, både för Paulus och för oss, är inte bara vår upplevelse av att tillhöra en särskild kyrka. I stället är vårt syfte att förkunna det glada budskapet till vilket vi har svarat upp i tro och glädje. Nu måste vi dela med oss av detta budskap i omvärlden. Paulus sammanfattning utmanar oss att fråga oss själva om vi delar det glada budskapet med varandra eller om vi bär splittringen vidare också i Kristi namn – i så fall tömmer vi, med Paulus ord, Kristi kors på dess kraft.

12. Som kanadensiska kristna har vi en stark historia av samarbete och ömsesidigt bistånd. Vår historia bär med sig exempel på gemensam strävan i gemensam tjänst och att flera kyrkor förenats. Där det inte varit möjligt med organisatorisk enhet mellan kyrkor har vi ofta uppnått gemensamma överenskommelser och gemenskap i tjänsten som bär vittnesbörd om en växande enhet i Kristus. Våra kyrkor har handlat tillsammans i frågor som rör fattigdom och social rättvisa och många av våra kyrkor börjar tillsammans ta ansvar för våra okristliga attityder gentemot ursprungsbefolkningen i vårt land. Och ändå, trots denna uppmuntrande rörelseriktning mot den enhet Kristus vill med oss, upprätthåller vi den splittring och brist på enhet som förvrider förkunnelsen av evangeliet.

13. Vi hör också om Chloes folk. Det är under Chloes ledarskap som denna grupp identifieras och ger namn åt konflikten och splittringen i församlingen i Korinth. Vi behöver också i fortsättningen sådana vittnesbörd, både av män och av kvinnor, från alla våra kyrkor om deras tjänst av försoning och enhet. Att ge röst åt sådana vittnesbörd för oss närmare förståelsen av Paulus vision om en gemenskap där vi står ”eniga i tankar och åsikter.”

14. Hur kan ni och er kyrka tillsammans med andra kyrkor urskilja enighet i tankar och åsikter i Kristus? Hur kan er uppskattning och erfarenhet av skilda sätt och former i gudstjänstfirandet i andra kyrkor på er ort eller i ert land bära frukt i strävandena mot synlig kristen enhet? Vilka gemensamma uppgifter kan ni dela med andra kristna för att göra denna värld till en bättre plats för andra?

15. För att sammanfatta: när vi ser de många välsignelser och gåvor som Gud uppenbarar i vårt land och bland vårt folk, börjar vi upptäcka att vi måste behandla varandra och det land som vi lever i, med värdighet och respekt. Ett sådant erkännande kallar oss till bekännelse och omvändelse samt att söka nya och hållbara vägar för att leva här på jorden. Detta har väckt vårt medvetande om hur Gud har välsignat oss alla och att ingen grupp kan bestämma hur vårt lands resurser skall användas utan att höra och ta med rösterna från våra medmänniskor i Kanada.

Raamatuntutkiskelut ja rukoukset kahdeksalle päivälle

ENSIMMÄINEN PÄIVÄ

Yhdessä... meidät on kutsuttu olemaan pyhiä

2. Moos.19: 3–8

Te olette minun pappisvaltakuntani ja pyhä kansani

Psalmi 95:1–7

Me olemme hänen laitumensa lampaat, joita hänen kätensä kaitsee

1. Piet 2:9–10

Ennen te ette olleet kansa, mutta nyt te olette Jumalan kansa

Matteus 12:46–50

Jokainen, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon, on minun veljeni ja sisareni ja äitini

Kolme kohtaa pohdittavaksi

Me jotka huudamme avuksemme Herran nimeä, olemme yhdessä kutsutut pyhiksi, 'Kristuksen Jeesuksen pyhittämiksi' (1. Kor.1:2). Toisessa Mooseksen kirjassa tätä Jumalan kansan kokoontumista kuvataan pappiskansaksi ja pyhäksi kansaksi.

Ensimmäisessä Pietarin kirjeessä meidän ymmärretään tulevan pyhien yhteyden jäseniksi siten, että Jumala kutsuu meidät yhteen valituksi suvuksi, kuninkaalliseksi papistoksi, Jumalan omaksi kansaksi. Tätä kutsua seuraa yhteinen valtuutus julistaa Jumalan suuria tekoja, jotka vetävät meidät ulos pimeydestä Jumalan valoon.

Ymmärrämme edelleen Matteuksen evankeliumista, että pyhien yhteydessä ykseytemme Jeesuksessa ylittää perheemme, heimomme ja yhteiskuntaluokkamme rajat, kun rukoilemme yhdessä ykseyden puolesta ja pyrimme toteuttamaan Jumalan tahdon.

Kysymykset

- Mitä termi “pyhien yhteys” merkitsee sinulle tai kirkkosi perinteelle?
- Millä tavoin kutsumuksemme olla “pyhää kansaa” velvoittaa meitä yli paikallisen kristillisen tilanteemme?

Rukous

Armollinen Jumala, yhdessä kaikkien niiden kanssa, jotka huutavat avukseen Herran nimeä, me kuulemme omassa särkyneisyydessämme kutsun olla pyhiäsi. Meistä sinä olet tehnyt valitun kansan, pyhän papiston, pyhän kansan. Kokoa Pyhän Henkesi voimalla meidät pyhien yhteyteen ja vahvista meitä täyttämään sinun tahtosi ja julistamaan sinun suuria tekojasi Jeesuksessa Kristuksessa meidän Herrassamme. Aamen.

Bibliska reflektioner och böner för de åtta dagarna

DAG 1

Tillsammans är vi kallade att vara heliga

2 Mos 19:3–8

Ni skall vara ett rike av präster och ett heligt folk

Psalt 95:1–7

Han är vår Gud och vi hans folk, fåren i hans hjord

1 Pet 2:9–10

Ni som förut inte var ett folk är nu Guds folk

Matt 12:46–50

Den som gör min himmelske faders vilja är min bror och syster och mor

Tre ämnen för eftertanke

Vi som tillsammans åkallar Herrens namn är kallade att vara heliga, de ”som helgats genom Kristus Jesus” (1 Kor 1:2). I 2 Moseboken beskrivs denna samling av Guds folk som en dyrbar egendom, ett rike av präster och ett heligt folk.

I 1 Petrusbrevet beskrivs vår tillhörighet till denna gemenskap av de heliga som en följd av att Gud har kallat oss tillsammans som ett utvalt släkte, kungar och präster, Guds eget folk. Med denna kallelse följer en uppgift att förkunna hans storverk som förde oss ut ur mörkret till Guds ljus.

Hos Matteus upptäcker vi dessutom att som en gemenskap av heliga sträcker sig vår enhet utanför vår familj, klan eller klass när vi tillsammans ber om enhet och söker göra Guds vilja.

Frågor

- Vad innebär begreppet ”de heligas gemenskap” för er och er kyrkliga tradition?
- På vilka sätt utmanar oss kallelsen att vara ”ett heligt folk” oss att gå utanför vår lokala kristna situation?

Bön

Barmhärtige Gud, tillsammans med alla dem som åkallar Herrens namn, hör vi mitt i vår brustenhets din kallelse att vara heliga. Du har kallat oss att vara ett utvalt släkte, kungar och präster, ett Guds eget folk. Led oss, genom kraften av den heliga Ande, tillsammans i gemenskap med de heliga och stärk oss så att vi kan göra din vilja och förkunna Jesu Kristi, vår Herres, mäktiga verk. Amen.

TOINEN PÄIVÄ

Yhdessä... kiitämme Jumalaa hänen armostaan toinen toistemme keskuudessa

5. Moos. 26:1–11

Herra vei meidät pois Egyptistä

Psalmi 100

Kiittäkää Jumalaa, ylistäkää Jumalan nimeä

Fil. 1:3–11

Kiitän Jumalaani aina kun muistan teitä

Joh. 1:1–18

Armo ja totuus tulivat Jeesuksen Kristuksen kautta

Kolme kohtaa pohdittavaksi

Viidennessä Mooseksen kirjassa kiitollisuus on tapa elää syvässä tietoisuudessa Jumalan läsnäolosta meidän kanssamme ja ympärillämme. Se on kykyä huomata Jumalan armo aktiivisena ja elävänä toisissamme ja kaikkialla kaikkien kansojen keskuudessa sekä kykyä kiittää Jumalaa. Ilo, joka virtaa hänen armostaan, on niin suuri, että se kattaa myös ”keskuudessanne asuvat muukalaiset”.

Ekumeenisessa yhteydessä kiitollisuus merkitsee kykyä iloita Jumalan lahjoista toisissa yhteisöissä, asennetta joka avaa ovet ekumeeniselle lahjojen jakamiselle ja toisilta oppimiselle.

Kaikki elämä on Jumalan lahjaa: luomisesta siihen kun Jumala tuli lihaksi ja toimi Jeesuksessa aina siihen hetkeen saakka, jossa elämme. Kiittäkäämme Jumalaa hänen armolahjoistaan ja Jeesuksessa Kristuksessa antamastaan totuudesta, joka tulee todeksi toisissamme ja kirkoissamme.

Kysymykset

- Mitä toisista kristillisistä perinteistä tulevia Jumalan armon lahjoja koemme jo omissa yhteisöissämme?
- Millä tavoin eri perinteistä tulevat kristityt voisivat paremmin ottaa vastaan ja jakaa Jumalan meille kaikille antamia moninaisia lahjoja?

Rukous

Kaikkein rakkain ja armollisin Jumala, me kiitämme sinua armolahjoistasi, jotka koemme omissa ja toisten kirkkojen perinteissä. Anna kiitollisuutemme kasvaa Pyhän Henkesi armossa kohdatessamme toinen toisemme ja kokiessamme ykseyden lahjan uusin tavoin. Tätä rukoilemme Jeesuksen Kristuksen meidän Herramme kautta. Amen.

DAG 2

Tillsammans tackar vi Gud för hans nåd hos varandra

5 Mos 26:1–11

Herren förde oss ut ur Egypten

Psalt 100

Tacka Gud, prisa hans namn

Fil 1:3–11

Jag tackar Gud var gång jag tänker på er

Joh 1:1–18

Nåden och sanningen har kommit genom Jesus Kristus

Tre ämnen för eftertanke

Tacksamhet är i 5 Moseboken ett sätt att leva livet medveten om Guds närvaro inom oss och omkring oss. Det är förmågan att upptäcka Guds nåd som är verklig och levande hos varandra och hos alla människor överallt och att tacka Gud för detta. Glädjen som flödar ut från denna nåd är så stor att den omfattar också de ”invandrare som du har hos dig” (5 Mos 26:11).

Tacksamhet, i det ekumeniska sammanhanget, betyder att ha förmågan att glädja sig över de gåvor av Guds nåd som finns hos andra kristna församlingar. Det innebär också att ha en attityd som öppnar dörrarna för att ekumeniskt dela dessa gåvor och att lära av varandra.

Hela livet är en gåva från Gud: från skapelseögonblicket till den stund då Gud blev människa i Jesus och hans liv och verk, fram till den tid vi lever i. Låt oss tacka Gud för gåvorna av nåd och sanning som har getts i Jesus Kristus och tagit form hos varandra och i våra kyrkor.

Frågor

- Vilka är de Guds nådegåvor som vi redan upptäcker hos andra kristna traditioner utanför våra egna församlingar?
- På vilket skulle kristna från olika traditioner bättre kunna ta emot och dela mångfalden av de gåvor som Gud har gett till var och en av oss?

Bön

Gud, full av kärlek och nåd, vi tackar dig för de nådegåvor som vi upplever i våra egna och i andra kyrkors traditioner. Låt vår tacksamhet fortsätta att växa genom din heliga Andes nåd när vi möter varandra och får uppleva din gåva av enhet på nya sätt. Om detta ber vi genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

KOLMAS PÄIVÄ

Yhdessä... meiltä ei puutu mitään hengen lahjoista

Job 28:20–28

Viisautta on Herran pelko

Psalmi 145:10–21

Sinä avaat kätesi ja hyvydessäsi ravitset kaiken mikä elää

Ef. 4:7–13

Kukin meistä on saanut oman armolahjansa, sen jonka Kristus on nähnyt hyväksisi antaa

Markus 8:14–21

Miksi te puhutte siitä, ettei teillä ole leipää?

Kolme kohtaa pohdittavaksi

Job ymmärtää, että vaikka häneltä on otettu pois kaikki, jäljelle jää Herran pelko – se on viisautta. Vaikka olemme jakaantuneisuudessamme köyhtyneet, olemme silti veljinä ja sisarina Kristuksessa saaneet armosta yltäkylläisen sekä hengellisten että materiaalisten lahjojen rikkauden hänen ruumiinsa rakentamiseen.

Jumalan lupauksista ja Jeesuksen vieraanvaraisesta elämästä ja rakkaudesta huolimatta me joskus unohdamme todellisen rikkautemme kuten opetuslapset Markuksen evankeliumissa: me erottelemme, me ahnehdimme, me puhumme ja toimimme niin kuin meillä 'ei olisi leipää'.

Kristusta ei ole jaettu: yhdessä meillä on riittävästi lahjoja jakaa toistemme ja kaiken elollisen kanssa.

Kysymykset

- Millä tavoin olemme unohtaneet Jumalan lahjojen yltäkylläisyyden ja julistaneet 'ettei meillä ole leipää'?
- Miten voisimme paremmin jakaa hengelliset ja materiaaliset lahjat, jotka meille on uskottu jaettaviksi toisten kanssa?

Rukous

Uskollinen, avokätinen Jumala, me ylistämme sinua siitä, että olet antanut meille kaikille hengellisiä lahjoja, joita tarvitsemme Kristuksen täyteyttä vastaavaan kypsyyteen: viisauteen, palvelun lahjoihin ja leipään. Auta meitä olemaan yltäkylläisyytesi merkkejä, yhteen kokoontuneina tuomaan ikuisen valtakuntasi lahjat kaikkialle, missä on kipua ja puutetta. Hengen täyttäminä me rukoilemme Hänen nimessään, joka antoi elämänsä leivän murrettavaksi meidän puolestamme, nyt ja ikuisesti. Aamen.

DAG 3

Tillsammans saknar vi inte någon andlig gåva

Job 28:20–28

Att frukta Herren, det är vishet

Psalt 145:10-21

Du öppnar din hand och stillar allt levandes hunger

Ef 4:7–13

Var och en av oss har fått just den nåd som Kristus har velat ge honom

Mark 8:14–21

Varför säger ni att ni inte har bröd?

Tre ämnen för eftertanke

Job inser att gudsfruktan finns kvar, även om allt annat har tagits ifrån honom – det är vishet. Även om vi har försvagats genom vår splittring har vi ändå alla, som bröder och systrar i Kristus, fått ett överflöd av olika gåvor, både andliga och materiella, för att bygga upp Kristi kropp.

Trots Guds löften och Jesu frikostliga liv och kärlek har vi ändå, som lärjungarna i Markusevangeliet, ibland glömt vår sanna rikedom: vi splittrar, vi samlar på hög och vi talar som om vi inte har bröd.

Kristus har inte blivit delad: tillsammans har vi tillräckligt med gåvor för att dela med varandra och ”stilla allt levandes hunger”.

Frågor

– På vilket sätt har vi glömt överflödet av Guds gåvor?

– På vilka sätt kan vi bättre dela med oss till andra av de andliga och materiella gåvor som har anförtrotts oss?

Bön

Gud, du som är trofast och öppnar din hand, vi tackar dig för att du har givit oss alla de andliga gåvor som vi behöver för att nå en mognad som svarar mot Kristi fullhet: för visheten, för tjänandets gåva och för brödet. Hjälp oss att bli tecken på ditt överflöd, samlade i enhet för att bära fram gåvor från ditt eviga rike till varje smärtans och saknadens plats. Fyllda av Anden ber vi i hans namn, vars gåva var det brutna brödet, hans liv som ges åt oss nu och för alltid. Amen.

NELJÄS PÄIVÄ

Yhdessä... me todistamme, että Jumala on uskollinen

Valitusvirret 3:19–26

Herran armoa on se, että vielä elämme

Psalmi 57:7–11

Jumalan uskollisuus ulottuu ylös pilviin

Heprealaiskirje 10:19–25

Hän, joka on antanut meille lupauksensa, on luotettava

Luukas 1:67–75

Armossaan hän on katsonut kansansa puoleen

Kolme kohtaa pohdittavaksi

Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen ikuinen ykseys vetää meitä lähemmäksi toisiamme Jumalan rakkaudessa ja kutsuu meitä ottamaan osaa Jumalan työhön maailmassa, joka on rakkautta, armoa ja oikeutta. Armo ja oikeus eivät ole erotetut Jumalassa, vaan ovat pikemminkin liittyneet yhteen hänen kestävässä rakkaudessaan, joka on tullut julki Jumalan liitossa meidän ja koko luomakunnan kanssa.

Tuoreena isänä Sakarias todistaa Jumalan armon ilmestymisestä, kun Jumala pitää lupauksensa Abrahamille ja hänen jälkeläisilleen. Jumala on uskollinen pyhälle liitolleen.

Jatkaessamme rukoustamme kirkon ykseyden puolesta emme saa lyödä laimin yhteisiä kokoontumisiamme ja toistemme kannustamista rohkaisemalla toinen toistamme rakkauteen ja hyviin tekoihin sanomalla: ”Jumala on uskollinen.”

Kysymykset

- Millä tavoin olet tunnistanut Jumalan uskollisuuden omassa elämässäsi ja yhteisösi elämässä kuluneen vuoden aikana?
- Miten Jumalan uskollisuus innostaa meitä tavoittelemaan kristittyjen ykseyttä?

Rukous

Uskollinen Jumala, me kiitämme sinua kestävästä rakkaudestasi ja uskollisuudestasi, joka ulottuu ylös pilviin. Täytä meidät luottamuksella lupauksiisi, kun työtä tehdessä ja kirkkosi näkyvän ykseyden puolesta rukoillen odotamme iloisessa toivossa. Tätä rukoilemme Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme kautta, Pyhän Hengen voimassa, nyt ja ikuisesti. Amen.

DAG 4

Tillsammans bekräftar vi att Gud är trofast

Klag 3:19–26

Din barmhärtighet upphör aldrig

Psalt 57:7–11

Till himlen når din godhet, till skyarna din trofasthet

Heb 10:19–25

Han som gav oss löftena är trofast

Luk 1:67–75

Han som besöker sitt folk och ger det frihet

Tre ämnen för eftertanke

Den eviga enheten mellan Fadern, Sonen och Anden drar oss närmare in i Guds kärlek och kallar oss att delta i Guds verk i världen som består av kärlek barmhärtighet och rättvisa. Barmhärtighet och rättvisa kan inte skiljas åt hos Gud utan är länkade samman i den fasta kärlek som visar sig i Guds förbund med oss och med hela skapelsen.

Den nyblivne fadern Sakarias, vittnar om Guds kärleks manifestation av barmhärtighet när han håller sina löften till Abraham och hans efterkommande. Gud är trofast gentemot hela sitt förbund.

När vi fortsätter att be om kyrkans enhet får vi inte glömma bort att mötas tillsammans och att uppmuntra varandra till kärlek och goda gärningar medan vi säger: ”Gud är trofast”.

Frågor

- På vilket sätt har ni upptäckt Guds trofasthet i det egna livet och i din församlings liv under det gångna året?
- På vilket sätt ger Guds trofasthet inspiration att fullfölja målet om kristen enhet?

Bön

Trofaste Gud, vi tackar dig för din ständiga kärlek och din tillgivenhet som når bortom skyarna. När vi väntar med ett hopp fyllt av glädje, när vi arbetar och ber tillsammans för din kyrkas synliga enhet, fyll oss med tillit till dina löften. Vi ber om detta genom Jesus Kristus, vår Herre, i den heliga Andens kraft, den ende Guden, nu och för evigt. Amen.

VIIDES PÄIVÄ

Yhdessä... meidät on kutsuttu yhteyteen

Jesaja 43:1–7

Minä olen sinun kanssasi

Psalmi 133

Miten hyvä ja kaunis onkaan veljesten yhteinen, sopuisa elämä!

1 Joh. 1:3–7

Meillä on yhteys toisiimme

Johannes 15:12–17

Te olette ystäviäni

Kolme kohtaa pohdittavaksi

Meidät on kutsuttu yhteyteen Jumalan Isän ja hänen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen ja Pyhän Hengen kanssa. Kun lähestymme kolmiyhteistä Jumalaa, lähestymme toinen toistamme kristillisessä ykseydessä.

Kristus on saanut aikaan muutoksen ihmissuhteissamme kun Hän on kutsunut meitä ystävikseen eikä palvelijoikseen. Vastauksena tähän rakkaussuhteeseen meidät on kutsuttu vallan ja hallinnan suhteista ystävyteen ja rakkauteen toinen toistemme kanssa.

Jeesuksen kutsumina todistamme evankeliumia sekä niille, jotka eivät ole sitä vielä kuulleet että niille, jotka ovat. Tämä julistus pitää sisällään kutsun yhteyteen Jumalan kanssa ja muodostaa yhteyden niiden välille, jotka vastaavat siihen.

Kysymykset

- Millä tavoin koet kutsun yhteyteen Jumalan kanssa?
- Miten Jumala kutsuu sinua yhteyteen toisten kanssa kirkossasi ja sen ulkopuolella?

Rukous

Rakkauden Jumala, Sinä olet kutsunut meidän yhteyteen Poikasi kanssa ja valinnut meidät tuottamaan hedelmää evankeliumista todistaessamme. Anna meidän Henkesi armossa rakastaa toinen toistamme ja elää ykseydessä, jotta ilomme tulisi täydelliseksi. Aamen.

DAG 5

Tillsammans är vi kallade till gemenskap

Jes 43:1–7

Jag är med dig

Psalt 133

Vad det är ljuvligt att barnen lever tillsammans i enhet!

1 Joh 1:3–7

Vi har gemenskap med varandra

Joh 15:12–17

Jag kallar er vänner

Tre ämnen för eftertanke

Vi är kallade till gemenskap med Gud, Fadern, med hans son Jesus Kristus och med den heliga Anden. När vi förs närmare den treenige Guden förs vi också närmare varandra i kristen enhet.

Kristus har påbörjat en förändring i våra relationer när han kallar oss vänner i stället för tjänare. Som gensvar på denna kärleksrelation kallas vi bort från vårt beroende av makt och dominans till vänskap och kärlek med varandra.

På Jesu uppdrag bär vi vittnesbörd om evangeliet både till dem som ännu inte har hört det och till dem som redan har hört det. Denna förkunnelse innehåller en kallelse till gemenskap med Gud och upprättar gemenskap mellan dem som svarar på detta.

Frågor

- På vilka vägar upplever vi kallelsen till gemenskap med Gud?
- På vilka sätt kallar Gud oss till gemenskap med andra inom och utom vår egen kyrka?

Bön

Kärlekens Gud, du har kallat oss till gemenskap med din Son och gett oss uppdraget att bära frukt när vi vittnar om evangeliet. Ge oss, genom din Andes nåd, kraft att älska varandra och att tillsammans förbli i enhet så att vår glädje skall bli fullkomlig. Amen.

KUUDES PÄIVÄ

Yhdessä... me pyrimme pitämään keskenämme yhtä

Tuom. 4:1–9

Minä lähdän, jos sinä lähdet kanssani

Psalmi 34:1–14

Pyri sopuun, rakenna rauhaa

1 Kor 1:10–15

Eläkää yksimielisinä

Luukas 22:24–30

Opetuslasten kesken syntyi myös kiistaa

Kolme kohtaa pohdittavaksi

1. Korinttilaiskirjeessä 1:12-13 kuvattu hajaannus heijastaa evankeliumin rik-koutumista, joka syö uskottavuuden Kristuksen sanomalta. Ykseyden rakenta-misen ensimmäinen askel on tunnustaa konfliktit ja jakaantuneisuus Kloen väen tavoin.

Deboran ja Kloen kaltaisten naisten profeetallinen ääni nousee Jumalan kansan keskuudesta konfliktien ja jakaantumisten aikana pakottaen meidät tunnusta-maan keskinäisen sovinnon välttämättömyyden. Tällaiset profeetalliset äänet voivat koota kansan uuteen, toimintaan johtavaan ykseyteen.

Kun kamppailemme elämään yksimielisinä, meitä kutsutaan psalmikirjoittajan sanoin kääntymään Herran puoleen ja rakentamaan rauhaa.

Kysymykset

- Muistatko tapausta, jolloin kivuliaan kirkollisen kiistan profeetallinen nimeä-minen toimi alkuna uudistuneelle kamppailulle suuremman ykseyden puolesta?
- Mitkä asiat edelleen aiheuttavat erimielisyyttä ekumeenisessa yhteydessäm-me? Minkä polkujen näet johtavan suurempaan ykseyteen?

Rukous

Rakastava Jumala, sinä annat meille profeetallisia todistajia konfliktien ja eri-mielisyyden aikoina. Etsiessämme sinua, Herra, lähetä meille Pyhä Henkesi te-kemään meistä yksimielisesti eläviä sovinnon rakentajia. Tätä rukoilemme Jee-suksen Kristuksen meidän Herramme kautta. Aamen.

DAG 6

Tillsammans vill vi leva i förbund med varandra

Dom 4:1–9

Jag går, om du följer med

Psalt 34:2–15

Sträva efter att hålla fred

1 Kor 1:10–15

Stå eniga i tankar och åsikter

Luk 22:24–30

Lärjungarna tvistade om vilken av dem som skulle anses vara den störste

Tre ämnen för eftertanke

Den oenighet som beskrivs i 1 Kor 1:12–13 berättar om en förvrängning av evangeliet som undergräver grundvalen för Kristi budskap. Att erkänna konflikter och splittring, som Chloes folk gjorde, är det första steget på vägen att upp-
rätta enhet.

Kvinnor som Debora och Chloe uppträder med en profetisk röst bland Guds folk under tider av konflikt och splittring när de ställs inför nödvändigheten av bli försonade. Sådana profetiska röster kan uppmuntra människor att samlas i förnyad strävan efter enhet.

När vi strävar efter att stå eniga i tankar och åsikter kallas vi att söka Herren och hans fred så som psalmisten skriver.

Frågor

Kan vi minnas något tillfälle då ett profetiskt utpekande av en smärtsam kyrklig oenighet blev början till förnyad strävan efter större enhet?

Vilka frågor skapar fortfarande splittring mellan oss som en ekumenisk gemenskap? Vilka vägar kan vi se till en större enhet?

Bön

Kärleksrike Gud, du ger oss profetiska vittnesbörd under tider av konflikter och splittring. När vi söker dig, Herre, sänd oss din heliga Ande så att vi kan bli redskap för försoning, enade i tankar och åsikter. Det ber vi genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

SEITSEMÄS PÄIVÄ

Yhdessä... me kuulumme Kristukselle

Jesaja 19:19–25

Jumala lähettää heille auttajan

Psalmi 139:1–12

Minne voisın mennä sinun henkesi ulottuvilta?

1 Kor 12:12–26

Jos yksi jäsen kärsii... Jos yksi jäsen saa osakseen kunniaa...

Markus 9:38–41

Joka ei ole meitä vastaan, on meidän puolellamme

Kolme kohtaa pohdittavaksi

Jesaja näki ennalta päivän, jolloin egyptiläiset ja assyrialaiset ylistäisivät Jumalan kansana yhdessä israelilaisten kanssa. Kristittyjen ykseys kuuluu Jumalan suunnitelmaan koko ihmiskunnan ja vieläpä koko maailman ykseydestä. Me rukoilemme päivää, jolloin voimme viettää yhteistä jumalanpalvelusta yhdessä uskossa ja yhdessä ehtoollisyhteydessä.

Meitä on siunattu eri kirkkoperinteiden lahjoilla. Näiden lahjojen tunnistaminen toisissamme vie meitä kohti näkyvää ykseyttä.

Kasteemme yhdistää meidät yhdeksi ruumiiksi Kristuksessa. Samalla kun arvostamme omia kirkkojamme, Paavali muistuttaa meitä siitä, että kaikki, jotka huu-
tavat avukseen Herran nimeä, ovat meidän kanssamme Kristuksessa, koska me kaikki kuulumme yhteen ruumiiseen. Ei ole ketään, jolle voisimme sanoa:
”Minä en tarvitse sinua” (1.Kor 12:21).

Kysymykset

- Mitä ovat ”Kristukselle kuulumisen” merkit?
- Millä tavoin ilmaisua ”Minä kuulun Kristukselle” voidaan käyttää erottamaan kristittyjä yhdistämisen sijaan?

Rukous

Me kiitämme sinua, oi Jumala, että siunaat aivan jokaista Kristuksen ruumiin jäsentä Henkesi lahjoilla. Auta meitä tukemaan toinen toistamme, kunnioittamaan erovaisuuksiamme ja työskentelemään kaikkien niiden ykseyden puolesta, jotka kautta maailman huutavat avukseen Jeesusta Herrana. Aamen.

DAG 7

Tillsammans tillhör vi Kristus

Jes 19:19–25

Gud skall sända en befriare

Psalt 139:1–12

Var skulle jag komma undan din närhet?

1 Kor 12:12–26

Lider en kroppsdel ... Blir en del hedrad ...

Mark 9:38–41

Den som inte är mot oss, han är för oss

Tre ämnen för eftertanke

Jesaja såg i en vision att egyptierna och assyrierna skulle tillbe tillsammans med Israel som Guds folk. Kristen enhet hör till Guds rådslut om hela mänsklighetens kommande enhet – också hela kosmos. Vi ber om den dag då vi skall be tillsammans i en enda tro och en nattvardsgemenskap.

Vi har välsignats med gåvor från olika kristna traditioner. Att erkänna dessa gåvor hos varandra driver oss till en synlig enhet.

Vårt dop förenar oss som en enda kropp i Kristus. Under det att vi värdesätter vår egen särskilda kyrka påminner aposteln Paulus oss om att alla som åkallar Herrens namn är tillsammans med oss i Kristus, eftersom vi tillhör en och samma kropp. Vi kan inte säga om någon annan: ”Jag behöver dig inte ...” (1 Kor 12:21).

Frågor

- Vilka är tecknen på att ”höra till Kristus”?
- Hur kan satsen ”Jag hör till Kristus” användas för att dela kristna snarare än att förena dem?

Bön

Vi tackar dig, Gud, för att du har välsignat varje medlem av Kristi kropp med gåvor från din heliga Ande. Hjälps oss att stödja varandra, att respektera våra olikheter och att arbeta för enhet över hela världen mellan dem som bekänner Jesus som Herre. Amen.

KAHDEKSAS PÄIVÄ

Yhdessä... me julistamme evankeliumia

Jesaja 61:1–4

Herran henki on lähettänyt minut ilmoittamaan hyvän sanoman

Psalmi 145:1–7

Sinun tekojasi ylistetään polvesta polveen

1 Kor 15:1–8

Annoin teille tiedoksi tämän, minkä itse olin saanut vastaanottaa

Luukas 4:14–21

Tänään, teidän kuultenne, on tämä kirjoitus käynyt toteen

Kolme kohtaa pohdittavaksi

Yhdessä me yhä uudestaan julistamme hyvää sanomaa, josta Jesaja profetoi ja joka on täyttynyt Herrassamme Jeesuksessa. Sitä apostoli Paavali saarnasi, ja sen Kirkko otti vastaan. Kun kohtaamme rehellisesti oman erilaisuutemme ja tunnustuskuntiemme ominaispiirteet, emme saa koskaan päästää silmistämme yhteistä valtuutustamme julistaa Jeesuksen Kristuksen evankeliumia.

Paavali on lähetetty ”julistamaan evankeliumia, ei kuitenkaan viisain puhein, koska Kristuksen risti silloin menettäisi merkityksensä” (1.Kor 1:17). Tie ykseyteen löytyy ristin voimassa.

Evankeliumi jota julistamme, tulee meille todeksi ja merkitykselliseksi, kun todistamme Jeesuksen Kristuksen toiminnasta omassa elämässämme ja kristillisen yhteisön elämässä.

Kysymykset

- Millä tavoin vastaanottamasi ’evankeliumi’ on sidoksissa sen välittäneeseen kulttuuriin ja historiaan?
- Onko se ollut este ykseydelle?
- Miten täydempi ykseytemme Kristuksessa voisi tehdä meistä parempia vastaanottamamme evankeliumin todistajia?

Rukous

Armollinen Jumala, sinä lähetit Poikasi Kristuksen Hengen voimassa lunastamaan kansasi. Yhdistä meidät erilaisuudessamme, että voisimme yhdessä todistaa ja julistaa Kristuksen elämän, kuoleman ja ylösnousemuksen hyvää sanomaa maailmalle, joka tarvitsee hänen evankeliumiaan. Aamen.

DAG 8

Tillsammans förkunnar vi evangelium

Jes 61:1–4

Herrens ande har sänt mig att frambära glädjebud

Psalt 145:1–7

Släkte efter släkte skall hylla dina verk

1 Kor 15:1–8

Jag förde vidare till er det som jag själv hade tagit emot

Luk 4:14–21

I dag har detta skriftställe gått i uppfyllelse inför er som hör mig

Tre ämnen för eftertanke

Tillsammans förkunnar vi på nytt de goda nyheterna som Jesaja hade profeterat om, som fullbordades med vår Herre Jesus Kristus, förkunnades av aposteln Paulus och togs emot av kyrkan. Om vi öppet ser på de olikheter vi har, de olika kyrkliga etiketter vi omfattar, får vi ändå aldrig förlora ur sikte det gemensamma uppdrag vi har att förkunna evangelium om Jesus Kristus.

Paulus var sänd ”för att förkunna budskapet, men inte med en vältalares vishet: det skulle göra Kristi kors till tomma ord” (1 Kor1:17). Vägen till enhet finns i korsets kraft.

Det budskap vi förkunnar blir gripbart och aktuellt för oss när vi bär vittnesbörd om Jesu Kristi verk i våra egna liv och i den kristna församlingens liv.

Frågor

- På vilket sätt är det evangelium som vi har tagit emot präglad av kulturell och historisk överföring?
- Har detta blivit ett hinder för enhet?
- Hur skulle en fördjupad enhet i Kristus göra oss till bättre vittnen om det evangelium som vi har tagit emot?

Bön

Nåderike Gud, du har sänt din Son Jesus Kristus i Andens kraft för att rädda ditt folk. Föreنا oss i vår mångfald så att vi tillsammans kan bejaka och förkunna det glada budskapet om Kristi liv, död och uppståndelse för en värld som behöver hans evangelium. Amen.

Julistus kahdesta ekumeenisesta rukouspäivästä vuonna 2014

Elämän ytimessä on yhteys. Toiset ihmiset ja koko ympäröivä luomakunta kutsuvat vuorovaikutukseen. Kun olemme avoimia toisia kohtaan, ojennamme kätemme ja tartumme yhteyden mahdollisuuteen. Saamme nähdä ja kuulla ja tulla itse nähdyiksi ja kuulluiksi. Kristinuskon mukaan Jumala on luomisessa antanut yhteyden ja vuorovaikutuksen lahjan.

Erilaisuus haastaa astumaan itsemme ulkopuolelle ja löytämään yhteyden. Se synnyttää vuorovaikutusta ja innoittaa ajattelemaan uudella, luovalla tavalla. Yhteys luo osallisuutta ja turvallisuutta, jotka ovat elämän edellytys.

Jos näemme toisen ja erilaisen ihmisen uhkana, emme kykene katsomaan häntä emmekä ojentamaan kättämme. Pelko estää yhteyden ja pakottaa usein etsimään turvaa rahasta, vallasta ja väkivallasta. Vailla tasaveroista suhdetta toisiin myös käsitys omasta itsestä vääristyy. Raamatun mukaan synty on vieraantumista Jumalasta, lähimmäisestä, luomakunnasta ja omasta sisimmästä. Synty synnyttää pelkoa ja kuolemaa.

Risti ja ylösnousemus ovat kristinuskon ytimessä. Ristin tie on avoimuuden ja itsensä antamisen tie. Se tarkoittaa täydellistä kunnioitusta toista ja hänen erilaisuuttaan kohtaan. Risti kutsuu elämäntapaan, joka luo tilaa kasvulle meissä, toisissa ihmisissä ja luomakunnassa. Ylösnousemus vakuuttaa, että avoimuus ja yhteys voittavat pelon ja vihan ja että niin syntyy aito turvallisuus. Yhteiskunnan eheys rakentuu toisen ihmisyyden kunnioittamiselle.

Työ on kaikissa muodoissaan ihmisen luovuuden ja ihmisten välisen yhteyden olennainen muoto. Kotityö, vapaaehtoistyö ja ansiotyö ovat yhtä arvokkaita.

Tasapainoiseen ja turvalliseen elämään kuuluvat arki ja pyhä, toimeliaisuus ja lepo, ahkerointi ja juhla, vastuu ja vapaus. Työ rakentaa kunkin omaa persoonaa, perheen toimeentuloa ja yhteiskunnan hyvinvointia. Vuonna 2014 Euroopan Unioni kiinnittää huomiota perhe-elämän ja työn tasapainoiseen yhteensovittamiseen.

Jokaisen oma turva on sidoksissa toisten turvallisuuteen. Tasa-arvoon ja osallisuuteen perustuva yhteiskunta edistää ihmisten yhteisvastuuta. Väkivalta on merkki siitä, että luottamus horjuu. Veriteot varsinkin perheissä ja kouluissa pakottavat kysymään, kuinka voimme vahvistaa välittämistä ja yhteisvastuuta keskuudessamme. Mahdollisuus parempaan lähtee jokaisesta meistä.

Vuonna 2014 Ekumeenisen vastuuviikon teema käsittelee asekauppaa. Aseet kuuluvat valvottuun käyttöön ja hädän torjumiseen. Väärissä käsissä ne luovat äärimmäistä turvattomuutta. Pienaseiden leviäminen maailman levottomuuspesäkkeissä kylvää pelkoa ja saa aikaan joukkotuhoa. Laiton asekauppa liittyy usein kallisarvoisten raaka-aineiden epäilyttäviin markkinoihin. Näitä raaka-aineita voi päätyä meidänkin ostamiimme tuotteisiin. Yhteinen tehtävämme on edistää rehellistä työtä ja käydä reilua kauppaa, jossa työntekijälle maksetaan oikeudenmukainen palkka eikä ketään alisteta epäinhimillisiin oloihin.

Kaikkia ihmisiä kutsutaan kohtaamaan toisensa ja rakentamaan yhteyttä ja luottamusta. Siihen perustuvat turvallisuus ja toivo kotimaassamme ja koko maailmassa.

Helsingissä 24. lokakuuta 2013

Tasavallan presidentti

Sauli Niinistö

Plakat om två ekumeniska böndagar år 2014

Livet är gemenskap. Våra medmänniskor och hela skapelsen inbjuder oss till samverkan. När vi öppnar oss för varandra sträcker vi ut våra händer och fattar tag i gemenskapens möjligheter. Vi får se och höra, vi får synas och bli hörda. Enligt kristen tro har Gud i skapelsen gett oss gemenskapens och samverkans gåva.

Olikheter utmanar oss att gå ut ur oss själva och finna gemenskapen. En dialog föds, som inspirerar oss att tänka på ett nytt, skapande sätt. Gemenskap skapar delaktighet och trygghet, förutsättningar för liv.

Om vi betraktar en annorlunda människa som ett hot förmår vi inte se henne eller sträcka ut vår hand mot honom. Rädsla är ett hinder för gemenskap och tvingar oss ofta att söka vår trygghet i pengar, makt och våld. Vår självuppfattning lider så länge vi inte har ett jämlikt förhållande till andra. Enligt Bibeln är synd att fjärma sig från Gud, nästan, skapelsen och vårt innersta. Synden föder rädsla och död.

Korset och uppståndelsen är grunden för den kristna tron. Korsets väg är öppenhetens och självutgivelsens väg. Det innebär att vi respekterar varandra och varandras olikheter helt och fullt. Korset inbjuder till ett liv som ger utrymme för tillväxt i oss själva, hos andra och i skapelsen. Uppståndelsen försäkrar oss att öppenhet och gemenskap segrar över rädsla och hat och skapar äkta trygghet. Samhällets enhet bygger på att vi respekterar varandras mänsklighet.

Arbete i olika former är viktigt för människans skapande och för gemenskap människor emellan. Hemarbete, frivilligarbete och lönearbete är alla lika viktiga.

Till ett tryggt liv hör vardag och helg, aktivitet och vila, arbete och fest, ansvar och frihet. Arbete bekräftar individen, garanterar familjens utkomst och samhällets välfärd. År 2014 uppmärksammar Europeiska Unionen hur familjeliv och arbete kan balansera.

Vår trygghet är förknippad med andras säkerhet. Ett samhälle som grundar sig på jämlikhet och delaktighet främjar vårt gemensamma ansvar. Våld är ett tecken på att det brister i förtroende. Våldsdåd i familj och skola tvingar oss att fråga hur vi kan stärka omsorg och ansvar för varandra. Vi bär alla inom oss möjligheten till något bättre.

År 2014 lyfter Ekumeniska ansvarsveckan upp vapenhandeln. Vapen ska användas under övervakning och när fara hotar. Om vapnen hamnar i fel händer skapar de stor otrygghet. Konventionella vapen som sprids till världens oroliga hörn bidrar till rädsla och massförstörelse. Den olagliga vapenhandeln är ofta förknippad med hanteringen av dyrbara råvaror. Dessa råvaror påträffas också i produkter hos oss. Vårt gemensamma uppdrag är att främja ärligt arbete och köpa rättvisemärkta produkter, så att arbetare får en skälig lön och ingen förnedras i omänskliga förhållanden.

Alla människor inbjuds att möta varandra och tillsammans bygga gemenskap och förtroende. På detta grundar vi vår trygghet och vårt hopp både i vårt eget land och i hela världen.

Helsingfors, 24 oktober 2013

Republikens president

Sauli Niinistö

Rukouspäivien raamatun tekstit 2014

Ensimmäinen rukouspäivä 18.1. *Kristittyjen ykseyden rukouspäivä*

Valit. 3:22–26

*Herran armoa on se, että vielä elämme,
hänen laupeutensa ei lopu koskaan.
Joka aamu Herran armo on uusi,
suuri on hänen uskollisuutensa.
Sieluni sanoo: ”Herra on kaikkeni, häneen minä turvaan.”*

*Herra on hyvä sille, joka panee toivonsa häneen,
sille, joka häntä etsii.
Hyvä on hiljaisuudessa
toivoa apua Herralta.*

1. Kor. 1:4–9

Minä kiitän aina teidän tähtenne Jumalaani siitä armosta, joka teille on annettu Kristuksessa Jeesuksessa. Hänen yhteydessään te olette saaneet kaikkea rikkautta, niin tietoa kuin puhetaitoakin. Sanoma Kristuksesta on juurtunut lujasti teihin, ja teillä on armolahjojen koko rikkaus odottaessanne Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymistä. Jumala on myös vahvistava teitä loppuun saakka, niin ettei teissä ole moitteen sijaa Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemisen päivänä. Jumala on kutsunut teidät Poikansa Kristuksen Jeesuksen, meidän Herramme, yhteyteen, ja hän pysyy sanassaan.

Matt. 6:24–34

”Kukaan ei voi palvella kahta herraa. Jos hän toista rakastaa, hän vihaa toista; jos hän toista pitää arvossa, hän halveksii toista. Te ette voi palvella sekä Jumalaa että mammonaa.

”Sen tähden minä sanon teille: älkää huolehtiko hengestänne, siitä mitä söisitte tai joisitte, älkää ruumiistanne, siitä millä sen vaatettaisitte. Eikö henki ole enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet? Katsokaa taivaan lintuja: eivät ne kylvä, eivät ne leikkaa eivätkä kokoa varastoon, ja silti teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ja olettehan te paljon enemmän arvoisia kuin linnut! Kuka teistä voi murehtimalla lisätä elämänsä pituutta kyynäränkään vertaa?

”Mitä te vaatetuksesta huolehditte! Katsokaa kedon kukkia, kuinka ne nousevat maasta: eivät ne näe vaivaa eivätkä kehrää. Minä sanon teille: edes Salomo kaikessa loistossaan ei ollut niin vaatetettu kuin mikä tahansa niistä. Kun Jumala näin pukee kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna joutuu uuniin, niin tottahan hän teistä huolehtii, te vähäuskoiset!

”Älkää siis murehtiko: 'Mitä me nyt syömme?' tai 'Mitä me juomme?' tai 'Mistä me saamme vaatteet?' Tätä kaikkea pakanat tavoittelevat. Teidän taivaallinen Isänne tietää kyllä, että te tarvitsette kaikkea tätä. Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskasta tahtoaan, niin teille annetaan kaikki tämäkin. Älkää siis huolehtiko huomispäivästä, se pitää kyllä itsestään huolen. Kullekin päivälle riittävät sen omat murheet.”

Bibeltexter för böndagarna

Första böndagen 18.1

Böndagen för kristen enhet

Klag 3:22–26

*Men Herrens nåd tar inte slut,
hans barmhärtighet upphör aldrig.
Varje morgon är den ny -
stor är din trofasthet.
Min andel är Herren, det vet jag,
därför hoppas jag på honom.
Herren är god mot den som kommer till honom,
mot den som sätter sin lit till honom.
Det är gott att hoppas i stillhet
på hjälp från Herren.*

1 Kor 1:4–9

Jag tackar alltid min Gud för att han har gett er sin nåd genom Kristus Jesus. Genom honom har ni blivit rika på allt, allt slags tal och allt slags kunskap. Ty vittnesbördet om Kristus har vunnit sådan fasthet hos er att det inte saknas något i era nådegåvor medan ni väntar på att vår herre Jesus Kristus skall uppenbaras. Han skall också ge er fasthet ända till slutet, så att ni inte kan anklagas på vår herre Jesu Kristi dag. Gud är trofast, han som har kallat er till gemenskap med sin son Jesus Kristus, vår herre.

Matt 6:24–34

”Ingen kan tjäna två herrar. Antingen kommer han att hata den ene och älska den andre eller att hålla fast vid den ene och inte bry sig om den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon.

Därför säger jag er: bekymra er inte för mat och dryck att leva av eller för kläder att sätta på kroppen. Är inte livet mer än födan och kroppen mer än kläderna? Se på himlens fåglar, de sår inte, skördar inte och samlar inte i lador, men er himmelske fader föder dem. Är inte ni värda mycket mer än de? Vem av er kan med sina bekymmer lägga en enda aln till sin livslängd? Och varför bekymrar ni er för kläder? Se på ängens liljor, hur de växer. De arbetar inte och spinner inte. Men jag säger er: inte ens Salomo i all sin prakt var klädd som en av dem. Om nu Gud ger sådana kläder åt gräset på ängen, som i dag finns till och i morgon stoppas i ugnen, skall han då inte ha kläder åt er, ni trossvaga? Gör er därför inga bekymmer, fråga inte: Vad skall vi äta? Vad skall vi dricka? Vad skall vi ta på oss? Allt sådant jagar hedningarna efter. Men er himmelske fader vet att ni behöver allt detta. Sök först hans rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också. Gör er därför inga bekymmer för morgondagen. Den får själv bära sina bekymmer. Var dag har nog av sin egen plåga.”

Toinen rukouspäivä 24.10.

Rauhan, ihmisoikeuksien ja kansainvälisen vastuun rukouspäivä

Hes. 2:6 – 3:1

Hän sanoi:

”Älä sinä, ihminen, pelkää heitä, älä kauhistu heidän sanojaan, vaikka olet heidän keskellä kuin piikkipensaikossa ja skorpionien seassa. Älä pelkää heidän puheitaan, älä säiky heitä – he ovat uppiniskaista kansaa. Sinun tulee puhua minun sanani heille, kuulkoot tai olkoot kuulematta – he ovat uppiniskaisia. Mutta sinä, ihminen, kuuntele mitä sinulle sanon. Älä niskoittele, niin kuin tämä niskuroiva kansa. Avaa suusi ja syö, mitä sinulle annan.”

Minä näin, kuinka minua kohti ojentui käsi, ja kädessä oli kirjakäärö. Se avattiin minun eteeni, ja minä näin, että se oli kirjoitettu täyteen molemmin puolin: valituksia ja huokauksia, huutoa ja tuskaa.

Hän sanoi minulle: ”Ihminen, syö, mitä edessäsi on. Syö tämä kirjakäärö ja sitten lähde, mene puhumaan Israelin kansalle.”

Room. 12:16–21

Olkaa keskenänne yksimielisiä. Älkää pitäkö itseänne muita parempina, vaan asettukaa vähäosaisten rinnalle. Älkää olko omasta mielestänne viisaita. Älkää maksako kenellekään paha pahalla, vaan pyrkikää siihen, mikä on hyvää kaikkien silmissä. Jos on mahdollista ja jos teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien kanssa. Älkää ottako oikeutta omiin käsiinne, rakkaat ystävät, vaan antakaa Jumalan osoittaa vihansa. Onhan kirjoitettu: ”Minun on tuomio, minä maksan tekojen mukaan” – näin sanoo Herra. Edelleen sanotaan: ”Jos vihamiehelläsi on nälkä, anna hänelle ruokaa, jos hänellä on jano, anna juotavaa. Näin keräät tulisia hiiliä hänen päänsä päälle.” Älä anna pahan voittaa itseäsi, vaan voita sinä paha hyvällä.

Matt. 5:44–48

”Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihamiehiänne ja rukoilkaa vainoojienne puolesta, jotta olisitte taivaallisen Isänne lapsia. Hän antaa aurinkonsa nousta niin hyvälle kuin pahoille ja lähettää sateen niin hurskaille kuin jumalattomille. Jos te rakastatte niitä, jotka rakastavat teitä, minkä palkan te siitä ansaitsette? Eivätkö publikaanitkin tee niin? Jos te tervehditte vain ystäviänne, mitä erinomaista siinä on? Eivätkö pakanatkin tee niin? Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen.”

Rukouspäiväjulistukseen liittyviä raamatuntekstejä voidaan käyttää saarnojen tai puheiden aiheina. Rukouspäiviä vietetään 18.1. ja 24.10. Seurakunnallisessa toiminnassa nämä päivät toivotaan otettavan huomioon esimerkiksi rukoushetkissä, jumalanpalveluksissa, viikkomessuissa, ekumeenisessa juhlassa ja kaikessa aikuisten ja nuorten toiminnassa. Rukouspäiväjulistus luetaan seurakunnalle ensimmäisenä rukouspäivänä tai sitä edeltävänä sunnuntaina.

Andra böndagen 24.10

Böndag för fred, mänskliga rättigheter och internationellt ansvar

Hes 2:6 – 3:1

Han sade:

”Människa! Var inte rädd för dem och bli inte skrämmd av vad de säger, även om nässlor och törnen omger dig och du bor bland skorpioner. Bli inte skrämmd av vad de säger och var inte rädd för dem. De är ju ett motsträvigt folk. Men vare sig de lyssnar eller inte skall du framföra mina ord till dem. De är ju ett motsträvigt folk. Människa! Lyssna till vad jag har att säga dig. Var inte motsträvig som detta motsträviga folk. Öppna din mun och ät det jag ger dig.”

Jag såg en hand sträckas fram mot mig, och handen höll en bokrulle. Han rullade upp den, och jag såg att den var fullskriven på både framsidan och baksidan. Det som stod skrivet där var klagan, suckar och jämmer. ”Människa”, sade han, ”ät det du ser här, ät denna rulle. Gå sedan och tala till israeliterna.”

Rom 12:16–21

Bemöt alla lika och håll er inte för goda att umgås med dem som är ringa. Var inte självkloka. Löna inte ont med ont. Tänk på vad som är riktigt för alla människor. Håll fred med alla människor så långt det är möjligt och kommer an på er. Ta inte rätten i egna händer, mina kära, utan låt Guds vrede ha sin gång, ty det står skrivet: ”Min är hämnden, jag skall utkräva den, säger Herren. Men är din fiende hungrig, ge honom att äta; är han törstig, ge honom att dricka. Då samlar du glödande kol på hans huvud.” Låt dig inte besegras av det onda, utan besegra det onda med det goda.

Matt 5:44–48

”Men jag säger er: älska era fiender och be för dem som förföljer er; då blir ni er himmelske faders söner. Ty han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga. Om ni älskar dem som älskar er, skall ni då ha lön för det? Gör inte tullindrivarna likadant? Och om ni hälsar vänligt på era bröder och bara på dem, gör ni då något märkvärdigt? Gör inte hedningarna likadant? Var fullkomliga, så som er fader i himlen är fullkomlig.”

Böndagsplakatets bibeltexter kan användas som teman för predikan eller tal. Böndagarna firas den 18 januari och den 24 oktober. I församlingarna kan böndagarnas teman tas med i programmet för bönestunder, gudstjänster, veckomässor, ekumeniska högtider och lämpar sig för all verksamhet för unga och vuxna. Böndagsplakatet läses upp i församlingen på första böndagen eller den söndag som föregår första böndagen.

Nelivärinen juliste ladattavissa netistä

www.ekumenia.fi

Affischen i fyrfärgstryck kan laddas från nätet

Julisteen voi tulostaa A3 tai A4 -kokoisena. Tiedoston voi toimittaa kopiolaitokseen ja teettää ison julisteen (esim. 50x70 cm). Myös pienikokoisiin ohjelmiin ja kutsuihin voi kuvan sijoittaa.

Julistetta voi käyttää sellaisenaan rukousviikon tilaisuuksissa ja ilmoittelussa. Ison julisteen vasempaan alalaitaan voi lisätä esimerkiksi A4-kokoisen vaakasuorassa olevan tapahtumatiedotteen.

Afficen kan skrivas ut i storlek A3 eller A4. Filen kan skickas till en kopieringsfirma som kan trycka upp en affisch (t.ex. i storlek 50x70). Det går också att göra mindre broschyrer och handaffischer.

Affischen kan användas som sådan vid böneveckans evenemang. Till den stora affischen kan man nere till vänster också bifoga ett meddelande i A4 storlek.

Design: *Liina Pajunen*

Aineiston voi myös tulostaa internetistä (www.ekumenia.fi).
Se on vapaasti käytettävissä rukousviikolla ja muuna aikana.

Materialet kan även skrivas ut från internet (www.ekumenia.fi)
Det kan fritt användas under böneveckan och på annan tid.